

Kiukaisissa hiidenkiuas,
Joukahaisen löylykiuas.
Suuri on kivinen muisto,
suurempi on Joukahainen.

Metsän luona synkkä tunne,
tunteiden takana kiuas.
Tumma metsä, maa on sunkkä,
sunkempi on Joukahainen.

Läpi sunkän metsän hiivi,
katso suurta, uhri anna.
Tummaa multaa katapäissä
koriin asti aina kannan.

Tumman mullan, maan sisällä,
kallion koloissa, soissa,
ilmenee tuo sunkkä luoja,
tumman puolen Joukahainen.

Korvassani kuiske juului,
varjot päälle pään palasi.
Tumma, hiljainen jumala,
metsän äänet rikkoutuvat.

Hiidenkirnu, hiidenkiuas,
synkät merkit mennehet,
maa on mahti alkuluojan,
mahti suuren Joukahaisen.